

ข้อบัญญัติ

องค์การบริหารส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

เรื่อง

การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากการค้า
น้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกัน
หรือก๊าซปิโตรเลียมที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๖๗

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากการค่าน้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกัน หรือก๊าซปิโตรเลียมที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๖๗

หลักการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๕ (๑) มาตรา ๕๑ และมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๒ การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากการค่าน้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกัน หรือก๊าซปิโตรเลียมที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับรถยนต์ในเขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบัญญัติในการเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากการค่าน้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกัน หรือก๊าซปิโตรเลียมที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับรถยนต์ในเขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ให้เป็นมาตรฐาน เกิดความเป็นธรรม เพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ในการจัดเก็บภาษีได้อย่างทั่วถึงและถูกต้อง เพื่อนำรายได้ไปใช้ในการบริหารจัดการตามอำนาจหน้าที่เพื่อประโยชน์สาธารณะแก่ประชาชนในเขตจังหวัดให้มากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราข้อบัญญัตินี้

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากการค่าน้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกัน หรือก๊าซปิโตรเลียมที่ใช้เป็นเชื้อเพลิง สำหรับรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๖๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๕ (๑) มาตรา ๕๑ และมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๒ องค์การบริหารส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ตราข้อบัญญัติโดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์และโดยความเห็นชอบของผู้ว่าราชการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากการค่าน้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกัน หรือก๊าซปิโตรเลียมที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๖๗”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้มีผลใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันถัดจากวันที่ประกาศใช้ข้อบัญญัติ

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๕

(๒) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖

บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศองค์การบริหารส่วนจังหวัด และระเบียบปฏิบัติอื่นในส่วนที่บัญญัติไว้แล้วซึ่งขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“ภาษี” หมายความว่า ภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่จัดเก็บตามข้อบัญญัตินี้

“สินค้า” หมายความว่า น้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกัน หรือ ก๊าซปิโตรเลียมที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับรถยนต์

“การค้าในเขตจังหวัด” หมายความว่า การจำหน่าย การผลิตเพื่อจำหน่าย ผู้ส่งหรือนำเข้ามา ซึ่งน้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกัน หรือก๊าซปิโตรเลียมที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับรถยนต์ ในเขตจังหวัด

“ผู้ประกอบการ” หมายความว่า เจ้าของ ผู้จัดการ หรือบุคคลอื่นซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของการค่าน้ำมัน หรือก๊าซปิโตรเลียมที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับรถยนต์ในเขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

“สถานประกอบการ” หมายความว่า

(๑) สถานีบริการน้ำมัน ที่จำหน่ายปลีกน้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกันในเขตจังหวัด

(๒) สถานีบริการก๊าซปิโตรเลียม ที่จำหน่ายปลีกก๊าซปิโตรเลียมที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับรถยนต์ในเขตจังหวัด

/(๓) คลังน้ำมัน...

(๓) คลังน้ำมันเฉพาะกรณีจำหน่ายน้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกัน ให้แก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม หรือผู้ประกอบการขนส่งที่มีปั้มน้ำมันของตนเอง หรือผู้ประกอบการกิจการที่เป็นผู้บริโภคน้ำมันปลายทางเช่นเดียวกับประชาชนทั่วไป

(๔) คลังก๊าซปิโตรเลียมเฉพาะกรณีจำหน่ายก๊าซปิโตรเลียมที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับรถยนต์ ให้แก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม หรือผู้ประกอบการขนส่งที่มีปั้มน้ำมันของตนเอง หรือผู้ประกอบการกิจการที่เป็นผู้บริโภคน้ำมันปลายทางเช่นเดียวกับประชาชนทั่วไป

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า นายกองค้การบรหิรส่วนจ้งหวัด รองนายกองค้การบรหิรส่วนจ้งหวัด ปลัดกองค้การบรหิรส่วนจ้งหวัด รองปลัดกองค้การบรหิรส่วนจ้งหวัดและข้าราชการกองค้การบรหิรส่วนจ้งหวัดซึ่งนายกองค้การบรหิรส่วนจ้งหวัดแต่งตั้ง

“ภาษีอากรค้างชำระ” หมายความว่า ภาษีตามข้อบัญญัตินี้ที่มีได้ยื่นแบบรายการภาษีพร้อมก้การชำระภาษีภายในระยะเวลาที่กำหนดตามข้อบัญญัตินี้ และภาษีที่ชำระไว้ไม่ถูกต้องหรือมีข้อผิดพลาดท้ให้จ้ำนวนภาษีที่ต้องเสียขาดไป

ข้อ ๕ ให้นายกองค้การบรหิรส่วนจ้งหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นผู้รักษาการตามข้อบัญญัตินี้ และมีอำนาจออกประกาศ ระเบียบ คำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศและระเบียบตามวรรคหนึ่ง เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ ที่ทำการของกองค้การบรหิรส่วนจ้งหวัดประจวบคีรีขันธ์แล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๖ ภาษีตามข้อบัญญัตินี้ให้อยู่ในอำนาจหน้าที่และการควบคุมของกองค้การบรหิรส่วนจ้งหวัด

ข้อ ๗ ให้ผู้ประกอบการดังต่อไปนี้เป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีตามอัตราที่กำหนดในหมวด ๒ ของข้อบัญญัตินี้ ในเวลาที่ความรับผิดชอบที่จะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น

(๑) ผู้ประกอบการคลังน้ำมัน ที่ค้าส่งหรือค้าปลีกน้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกัน ให้กับสถานีบริการน้ำมัน ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม หรือผู้บริโภคในเขตจังหวัด

(๒) ผู้ประกอบการคลังก๊าซ ที่ค้าส่งหรือค้าปลีกก๊าซปิโตรเลียมที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับรถยนต์ ให้กับสถานีบริการก๊าซ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม หรือผู้บริโภคในเขตจังหวัด

(๓) ผู้ประกอบการ ที่เป็นตัวแทนค้าส่งหรือค้าปลีกน้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกัน หรือก๊าซปิโตรเลียมที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับรถยนต์ในเขตจังหวัด

(๔) ผู้ประกอบการนอกจาก (๑) (๒) และ (๓) ที่ค้าส่งหรือค้าปลีกน้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกัน หรือก๊าซปิโตรเลียมที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับรถยนต์ในเขตจังหวัด

ข้อ ๘ ความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษีการค้าในเขตจังหวัด มีดังนี้

การค้าน้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกัน หรือก๊าซปิโตรเลียมที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับรถยนต์ให้เกิดขึ้นในเวลาที่ย้จำหน่าย ทั้งนี้ เฉพาะตามปริมาณที่ย้จำหน่าย ให้แก่ผู้ประกอบการตามข้อ ๗ (๓) หรือ (๔) หรือผู้ประกอบการอุตสาหกรรม หรือผู้บริโภคในเขตจังหวัด และตามปริมาณที่ไม่มีหลักฐานแสดงได้ว้มีการเสียภาษีตามข้อบัญญัตินี้ถูกต้องครบถ้วนแล้ว

ข้อ ๙ กำหนด...

ข้อ ๙ กำหนดเวลาต่างๆ ที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัตินี้ ถ้าผู้มีหน้าที่ต้องปฏิบัติมีเหตุจำเป็นจนไม่สามารถปฏิบัติตามกำหนดเวลาได้ ให้นายองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายมีอำนาจสั่งขยายหรือเลื่อนกำหนดเวลาออกไปได้ตามความจำเป็นแก่กรณี

ข้อ ๑๐ หนังสือเรียก หนังสือแจ้งให้เสียภาษี หรือหนังสืออื่นใดที่มีถึงบุคคลใดเพื่อปฏิบัติการตามข้อบัญญัตินี้ ให้ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ หรือให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือเจ้าพนักงานองค์การบริหารส่วนจังหวัดนำไปส่ง ณ ภูมิลำเนา หรือสำนักงานของบุคคลนั้นในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของบุคคลนั้น ถ้าไม่พบผู้รับ ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักงานของผู้รับ จะส่งให้แก่บุคคลใดซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้วและอยู่หรือทำงานในบ้านหรือสำนักงานที่ปรากฏว่าเป็นของผู้รับนั้นก็ได้

การใดที่กำหนดให้แจ้งยื่น หรือส่งหนังสือหรือเอกสารให้บุคคลใดเป็นการเฉพาะ ถ้าได้แจ้ง ยื่น หรือส่งหนังสือหรือเอกสารให้บุคคลนั้น ณ ภูมิลำเนาหรือที่ปรากฏตามหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรให้ถือว่าได้แจ้ง ยื่น หรือส่งโดยชอบด้วยแล้ว

ถ้าไม่สามารถส่งหนังสือตามวิธีในวรรคหนึ่งได้ จะกระทำโดยวิธีปิดหนังสือนั้นในที่ซึ่งเห็นได้ง่าย ณ สำนักงาน สถานการค้า หรือถิ่นที่อยู่ของผู้รับต่อหน้าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ หรือโฆษณาข้อความย่อในหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นที่จำหน่ายเป็นปกติในท้องถิ่นก็ได้

เมื่อได้ปฏิบัติการตามวิธีการดังกล่าวในวรรคหนึ่งหรือวรรคสองแล้ว ให้ถือว่าผู้รับได้รับหนังสือนั้นแล้ว

หมวด ๒

อัตราภาษีที่จัดเก็บ

ข้อ ๑๑ อัตราภาษีที่จัดเก็บให้เป็น ดังนี้

- (๑) น้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน จัดเก็บในอัตราลิตรละ ๔.๕๔ สตางค์
- (๒) น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกัน จัดเก็บในอัตราลิตรละ ๔.๕๔ สตางค์
- (๓) ก๊าซปิโตรเลียมที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับรถยนต์ จัดเก็บในอัตรากิโลกรัมละ ๔.๕๔ สตางค์

หมวด ๓

การยื่นแบบรายการภาษีและการชำระภาษี

ข้อ ๑๒ ให้ผู้ประกอบการยื่นแบบรายการภาษีตามแบบที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด พร้อมกับชำระภาษีต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือตามช่องทางอื่นใดที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด ขั้นตอน วิธีการชำระภาษีให้กับองค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยให้ชำระภาษีภายในวันที่ยี่สิบของเดือนถัดจากเดือนที่ความรับผิดชอบที่จะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น

ให้ผู้ประกอบการมีหน้าที่แจ้งการประกอบการภายในสามสิบวันนับแต่วันเริ่มประกอบการต่อพนักงานเจ้าหน้าที่

เศษของหนึ่งบาทของภาษีที่ต้องชำระตามวรรคหนึ่งให้ปัดทิ้ง

หมวด ๔ อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ ๑๓ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณา เบี้ยปรับ และเงินเพิ่ม ตามข้อบัญญัตินี้จากผู้มีหน้าที่เสียภาษี เมื่อผู้มีหน้าที่เสียภาษีมิได้ยื่นแบบรายการภาษีภายในเวลาที่ข้อบัญญัตินี้กำหนด หรือผู้มีหน้าที่เสียภาษียื่นแบบรายการภาษีไว้ไม่ถูกต้องหรือมีข้อผิดพลาดทำให้คลาดเคลื่อนไป หรือผู้มีหน้าที่เสียภาษีไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกหรือคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือไม่ยอมตอบคำถามของพนักงานเจ้าหน้าที่อันเป็นสาระสำคัญเกี่ยวกับการประเมินภาษีโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือไม่สามารถแสดงหลักฐานเพื่อคำนวณภาษี

(๒) แจ้งหรือเรียกผู้ประกอบการ หรือบุคคลใดที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งบัญชี เอกสาร หลักฐาน หรือสิ่งอื่นที่จำเป็นเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องให้เวลาบุคคลนั้นไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือนั้น

หมวด ๕ บัญชีหลักฐานและการปฏิบัติ

ข้อ ๑๔ ให้ผู้ประกอบการทำบัญชีบเดือนแสดงรายการเกี่ยวกับสินค้าที่จำหน่ายตามแบบที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด หรือตามแบบที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือผู้ที่รับมอบหมายได้อนุมัติให้ใช้เป็นบัญชีบเดือนแสดงรายการเกี่ยวกับสินค้าที่จำหน่ายได้เนื่องจากมีสาระสำคัญครบถ้วนเช่นเดียวกับที่กำหนดในแบบที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด

บัญชีบเดือนตามวรรคหนึ่ง ให้ยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือตามช่องทางอื่นใดที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด ขั้นตอน วิธีการชำระภาษีให้กับ องค์การบริหารส่วนจังหวัดภายในวันที่ยี่สิบของเดือนถัดจากเดือนที่ความรับผิดในอันที่จะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น

การทำบัญชีบเดือนตามข้อบัญญัตินี้ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจะอนุญาตให้กระทำโดยใช้เครื่องจักรหรือเครื่องกลหรือวิธีใดๆ ก็ได้

ข้อ ๑๕ ผู้ประกอบการต้องแสดงใบทะเบียนสถานการค้าไว้ในที่เปิดเผยซึ่งเห็นได้ง่าย ณ สถานการค้าหรือสำนักงานของผู้ประกอบการ

ข้อ ๑๖ เมื่อผู้ประกอบการจะย้ายสถานการค้า หรือเลิกกิจการ หรือโอนกิจการ หรือควบกิจการ หรือแปรสภาพกิจการ ให้แจ้งการย้ายกิจการ หรือเลิกกิจการ หรือโอนกิจการ หรือควบกิจการ หรือแปรสภาพกิจการตามแบบที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือสถานที่อื่นตามองค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด ก่อนวันย้าย หรือวันเลิก หรือโอนกิจการ หรือวันควบกิจการ หรือแปรสภาพกิจการ ไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

หมวด ๖ การเปรียบเทียบคดี

ข้อ ๑๗ ให้ความผิดตามข้อบัญญัตินี้เป็นความผิดที่เปรียบเทียบได้ และให้นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัด ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด รองปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด หัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด หัวหน้าฝ่ายนิติการ และนิติกร ระดับชำนาญการขึ้นไปที่ได้รับผิดชอบงานดำเนินคดีทางกฎหมายเป็นผู้มีอำนาจเปรียบเทียบ

เมื่อผู้กระทำผิดได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบ ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

เงินค่าปรับตามวรรคสองให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

หมวด ๗ เบี้ยปรับและเงินเพิ่ม

ข้อ ๑๘ ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเบี้ยปรับในกรณีและตามอัตรา ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีมิได้ยื่นแบบรายการภาษีพร้อมกับชำระภาษีภายในกำหนดเวลา ให้เสียเบี้ยปรับอีกสองเท่าของเงินภาษี

(๒) ในกรณีที่มิได้ยื่นแบบรายการภาษีพร้อมกับชำระภาษีไว้ไม่ถูกต้องหรือมีข้อผิดพลาดทำให้จำนวนภาษีที่ต้องเสียขาดไป ให้เสียเบี้ยปรับอีกหนึ่งเท่าของเงินภาษีที่เสียขาดไปนั้น

ข้อ ๑๙ ผู้มีหน้าที่เสียภาษีผู้ใดไม่ยื่นแบบรายการภาษีพร้อมกับชำระภาษีภายในกำหนดเวลา หรือชำระขาดจากจำนวนภาษีที่ต้องเสีย ให้เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละ ๑.๕ ต่อเดือน หรือเศษของเดือนของเงินภาษีที่ต้องชำระโดยไม่รวมเบี้ยปรับ และการคำนวณเงินเพิ่มดังกล่าวมิให้คิดทบต้น

เงินเพิ่มตามข้อนี้ มิให้เกินกว่าจำนวนภาษีที่ต้องชำระโดยไม่รวมเบี้ยปรับ

ข้อ ๒๐ เบี้ยปรับและเงินเพิ่ม อาจงดหรือลดลงได้ตามที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด

หมวด ๘ การบังคับชำระภาษีค้าง

ข้อ ๒๑ การบังคับเรียกเก็บภาษีอากรค้างชำระ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตามมาตรา ๗๐ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐

ภาษีที่มีไ้ยื่นตามหมวด ๓ ให้ถือเป็นภาษีค้างชำระ

ข้อ ๒๒ เมื่อพ้นกำหนดเวลาการชำระภาษี ตามข้อ ๑๕ หรือ ๑๖ หากผู้มีหน้าที่เสียภาษีไม่นำเงินมาชำระ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งเตือนให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษี นำเงินมาชำระภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับหนังสือแจ้งเตือนครั้งที่ ๑ เมื่อพ้นกำหนดแจ้งเตือนครั้งที่ ๑ แล้ว ผู้มีหน้าที่เสียภาษียังไม่นำเงินมาชำระอีก ให้ออกหนังสือแจ้งเตือนครั้งที่ ๒ โดยให้มีระยะเวลาห่างกันไม่น้อยกว่าสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งเตือนครั้งที่ ๑

หมวด ๙ บทกำหนดโทษ

ข้อ ๒๓ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อ ๑๒ ข้อ ๑๔ ข้อ ๑๕ หรือข้อ ๑๖ ต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินห้าพันบาท

ข้อ ๒๔ ผู้มีหน้าที่เสียภาษีผู้ใดไม่ยื่นแบบรายการภาษีเพื่อหลีกเลี่ยง หรือพยายามหลีกเลี่ยง การเสียภาษี ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ หรือมี ความผิดทางพินัยและต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

ข้อ ๒๕ ผู้ใดแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ ตอบคำถามด้วยถ้อยคำอันเป็นเท็จ นำพยานหลักฐาน เท็จมาแสดงหรือยื่นบัญชีหรือเอกสารอันเป็นเท็จเพื่อหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียภาษีต้องระวาง โทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับเป็นไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ หรือมีความผิดทางพินัยและ ต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

หมวด ๑๐ บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๖ บรรดาข้อบัญญัติที่ให้ยกเลิกตามข้อ ๓ แห่งข้อบัญญัตินี้ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไป เฉพาะในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีที่ค้างอยู่หรือที่พึงชำระก่อนวันที่ข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ข้อ ๒๗ บรรดาประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งที่ออกตามข้อบัญญัติที่ให้ยกเลิกตามข้อ ๓ แห่งข้อบัญญัตินี้ ให้คงใช้บังคับได้เพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะได้มีประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งที่ออกตามข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ประกาศ ณ วันที่ ...๒๒.. เดือน .....มกราคม..... พ.ศ. ...๒๕๖๗.....

(นายสรวิศ ลิ้มอรุณรักษ์)

นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

เห็นชอบ

(นายกิตติพงษ์ สุขภาคกุล).....

รองผู้ว่าราชการจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์

ผู้ว่าราชการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์